

فهرست مطالب

پیشگفتار	
ج	
۱	۱ مفاهیم اولیه
۵	۲ خوش حالتی مسائل نابرابری شبه تغییراتی پارامتریک و مسائل بهینه‌سازی
۵	۱.۲ خوش حالتی مسائل نابرابری شبه تغییراتی پارامتریک
۵	۱.۱.۲ مفاهیم اساسی
۶	۲.۱.۲ خوش حالتی برای مسئله $QVI(x_0)$
۱۴	۳.۱.۲ خوش حالتی به مفهوم تعمیم یافته برای مسئله $QVI(x_0)$
۲۰	۲.۲ خوش حالتی مسائل بهینه‌سازی
۲۰	۱.۲.۲ مفاهیم اساسی
۲۱	۲.۲.۲ خوش حالتی مسائل بهینه‌سازی با قيود نابرابری شبه تغییراتی

۲۵	خوش حالتی PQVIC با استفاده از خوش حالتی قیود	۳.۲.۲
۲۹	خوش حالتی برای نابرابریهای شبه تغییراتی مانند آمیخته	۳
۳۱	مفاهیم اساسی	۱.۳
۴۷	حالت‌های جواب یکتا	۲.۳
۶۲	خوش حالتی به مفهوم تعمیم یافته	۳.۳
۶۸	خوش حالتی مسائل نابرابری تغییراتی آمیخته تعمیم یافته و مسائل نقطه ثابت	۴
۶۸	مفاهیم اولیه	۱.۴
۸۱	خوش حالتی و ویژگی‌های متریک	۲.۴
۹۶	ارتباط بین خوش حالتی و مسائل نقطه ثابت	۳.۴
۱۱۰	شرایط برای خوش حالتی	۴.۴
۱۱۷	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی	
۱۲۱	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی	
۱۲۳	مراجع	

پیشگفتار

عبارت ”مسئله خوش‌حالی“ از تعریف ارائه شده توسط جاکس هادامارد^۱ ریشه می‌گیرد. او بر این باور است که مدل‌های ریاضی یک پدیده فیزیکی باید ویژگی‌های زیر را داشته باشد.

الف) وجود جواب،

ب) منحصر بفرد بودن جواب،

ج) وابستگی مداوم جواب به داده‌ها در یک توپولوژی.

لینگولا^۲ و مورگان^۳ خوش‌حالی پارامتریک را برای یک خانواده از نابرابری تغییراتی بیان نمودند.

از سوی دیگر لینگولا نظریه‌های خوش‌حالی و L -خوش‌حالی را برای نابرابری‌های شبه تغییراتی

بیان نمود و تعدادی از خواص متریک آن‌ها را بدست آورد.

Jacques Hadamard^۱

Lingola^۲

Morgan^۳

مفاهیم متنوعی از خوش‌حالی به‌طور گسترده در دهه‌های گذشته بررسی شده است. در این زمینه تلاش‌های زیادی شده است. به عنوان مثال به [۴، ۸، ۱۲، ۲۰، ۲۶، ۳۳، ۳۶، ۳۷] رجوع شود. در سال‌های اخیر، مفهوم خوش‌حالی به سایر زمینه‌ها نیز بسط داده شده است، مانند مسائل نابرابری تغییراتی [۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۰]، مسائل نقطه‌زینی [۵]، مسائل تعادل نش^۴ [۱۸]، [۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۷]، مسائل شمول [۱۴، ۱۵] و مسائل نقطه ثابت [۱۴، ۱۵، ۳۴، ۳۹]. در باب خوش‌حالی یک مسئله تغییراتی معین بررسی ویژگی‌های متریک، یافتن شرایطی که تحت آن مسئله خوش‌حالت است و اثبات رابطه‌اش با خوش‌حالی سایر مسائل مربوطه مهم و مورد توجه می‌باشد.

خوش‌حالی مسائل بهینه‌سازی، اولین بار توسط تیخونوف^۵، در سال ۱۹۶۶ بررسی و مطالعه شد و از آن به بعد، مفهوم خوش‌حالی به انواع مختلف مسائل بهینه‌سازی بسط داده شد. به‌خاطر رابطه نزدیک خوش‌حالی مسائل نابرابری تغییراتی با مسائل بهینه‌سازی بررسی آن در دهه‌ی اخیر آهنگ بیشتری داشته است. رابطه بین خوش‌حالی نابرابری‌های تغییراتی و خوش‌حالی مسائل بهینه‌سازی در [۷، ۱۷، ۲۰] بحث شده‌اند. لمایر^۶ [۱۴] روابط بین خوش‌حالی مسائل کمینه‌یابی، مسائل

Nash^۴Tykhonov^۵Lemaire^۶

شمول و مسائل نقطه ثابت را مورد بررسی قرار داد؛ اخیراً فنگ^۷، هانگ^۸ و یائو^۹ [۱۱] خوش‌حالی یک نابرابری تغییراتی آمیخته را به عنوان یک مورد خاص که شامل نابرابری تغییراتی کلاسیک می‌باشد را بررسی کرد و نتایجی برای خوش‌حالی این نابرابری تغییراتی آمیخته، مسئله شمول متناظر و مسئله نقطه ثابت متناظر بدست آورد.

این پایان‌نامه در ۴ فصل تنظیم شده است؛ که فصل اول مربوط به تعاریف و مفاهیم مورد نیاز می‌باشد. در فصل دوم ابتدا مفهوم خوش‌حالی را بیان می‌کنیم و سپس جنبه‌های مختلف خوش‌حالی برای یک مسئله نابرابری شبه تغییراتی پارامتریک با نگاشت‌های مجموعه مقدار را بررسی می‌کنیم و با کمک نتایج بدست آمده برای $QVI(x_0)$ در نهایت خوش‌حالی برای یک مسئله بهینه‌سازی با قيود نابرابری شبه تغییراتی را بسط می‌دهیم. در فصل سوم نابرابری شبه تغییراتی مانند آمیخته را معرفی و سپس در بخش‌های مختلف خوش‌حالی، L -خوش‌حالی و خوش‌حالی به مفهوم تعمیم یافته را بررسی می‌کنیم.

بالاخره در فصل چهارم با الهام از یافته‌های فنگ، هانگ و یائو مفهوم خوش‌حالی را به یک نابرابری تغییراتی آمیخته تعمیم یافته بسط می‌دهیم و برخی از ویژگی‌های آن را ارائه می‌دهیم، هم‌چنین تحت شرایط مناسب روابط بین خوش‌حالی یک نابرابری تغییراتی آمیخته تعمیم یافته و خوش‌حالی مسئله

Fang^۷Huang^۸Yao^۹

نقطه ثابت مناظر را مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد. در نهایت برخی از شرایطی که نابرابری تغییراتی آمیخته تعمیم یافته تحت آن خوش حالت است را استنتاج می کنیم.

فصل ۱

مفاهیم اولیه

تعریف ۱.۰.۰.۱. اگر X یک فضای برداری باشد. تابع $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ را محدب می‌نامیم اگر

برای هر $x, y \in X$ و هر $\lambda \in [0, 1]$ داشته باشیم

$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) \leq \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y).$$

در صورتی که $-f$ محدب باشد f را مقعر گوئیم.

تعریف ۲.۰.۰.۱. اگر X یک فضای برداری و $A \subseteq X$ باشد. در این صورت کوچکترین مجموعه

محدب شامل A را غلاف محدب A^1 گوئیم و با coA نمایش می‌دهیم.

Convex hull^۱

تعریف ۳.۰.۰.۱. فرض می‌کنیم X و Y مجموعه‌هایی غیرتهی باشند. نگاشت مجموعه مقدار از X به Y ، نگاشتی است که X را به $\mathcal{P}^Y - \{\emptyset\}$ (مجموعه تمام زیرمجموعه‌های غیرتهی Y) می‌نگارد. برای سه تعریف زیر فرض می‌کنیم X یک زیرمجموعه بسته غیرتهی از \mathbb{R}^m ، \mathbb{R}^n باشد.

تعریف ۴.۰.۰.۱. نگاشت مجموعه مقدار $F : X \rightarrow \mathcal{P}^Y$ نیم‌پیوسته بالایی (usc) در $x \in \text{dom } F$ گفته می‌شود اگر برای هر دنباله $\{y_n\}$ همگرا به y در Y یک دنباله $\{x_n\}$ همگرا به x در X وجود داشته باشد به طوری که $y_n \in F(x_n)$ و $y \in F(x)$.

تعریف ۵.۰.۰.۱. نگاشت مجموعه مقدار $F : X \rightarrow \mathcal{P}^Y$ نیم‌پیوسته پایینی (lsc) در $x \in \text{dom } F$ گفته می‌شود اگر برای هر دنباله $\{x_n\}$ در $\text{dom } F$ همگرا به x و برای هر $y \in F(x)$ دنباله $\{y_n\}$ در $F(x_n)$ همگرا به y وجود داشته باشد.

تعریف ۶.۰.۰.۱. نگاشت مجموعه مقدار $F : X \rightarrow \mathcal{P}^Y$ بسته در $x \in X$ گفته می‌شود اگر برای هر دنباله $\{x_n\}$ همگرا به x در X و دنباله $\{y_n\}$ همگرا به y در Y ، $y_n \in F(x_n)$ وجود داشته باشد به طوری که $y \in F(x)$.

تعریف ۷.۰.۰.۱. یک تابع $f : X \rightarrow Y$ بین دو فضای توپولوژی سره 4 است اگر و تنها اگر

Upper semicontinuous^۱Lower semicontinuous^۲Proper^۴

وارون هر مجموعه فشرده در Y یک مجموعه فشرده در X باشد.

تعریف ۸.۰.۰.۱. فضای برداری مختلط X را یک فضای خطی نرم‌دار نامیم اگر به هر $x \in X$

یک عدد حقیقی نامنفی مانند $\|x\|$ به نام نرم x چنان مربوط شده باشد که

(الف) به ازای هر x و y در X ، $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ ؛

(ب) اگر $x \in X$ و α اسکالر باشد $\|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|$ ؛

(پ) $\|x\| = 0$ تساوی $x = 0$ را ایجاب نماید.

تعریف ۹.۰.۰.۱. یک فضای خطی نرم‌دار را فضای باناخ می‌نامیم هرگاه با متر تعریف شده به وسیله

نرم آن تام باشد.

تعریف ۱۰.۰.۰.۱. منظور از یک پوشش باز مجموعه E در فضای متری X یعنی گردایه‌ای از

$$E \subset \bigcup_{\alpha} G_{\alpha} \quad \text{مانند } \{G_{\alpha}\}$$

تعریف ۱۱.۰.۰.۱. زیرمجموعه K از فضای متری X را فشرده^۵ می‌نامیم هرگاه هر پوشش باز K

دارای زیرپوششی متناهی باشد.

تعریف ۱۲.۰.۰.۱. فرض کنید X یک فضای نرم‌دار و X^* دوگان X باشد. توپولوژی تولید شده

بوسیله X^* روی X یعنی ضعیف‌ترین توپولوژی τ روی X به قسمی که هر $\lambda \in X^*$ نسبت به τ

پیوسته باشد، که آن را توپولوژی ضعیف روی X می‌نامیم و با $\sigma(X, X^*)$ نشان می‌دهیم.

اگر دنباله $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ در X نسبت به توپولوژی ضعیف همگرا به x باشد می‌نویسیم $x_n \rightharpoonup x$.

تعریف ۱.۳.۰.۱. اگر X یک فضای نرم‌دار و X^* دوگان X باشد. آن‌گاه توپولوژی $\sigma(X^*, X^{**})$

توپولوژی ضعیف روی X^* است. که با $\sigma(X^*, X)$ نشان داده و آن را توپولوژی ضعیف* می‌نامیم.

توپولوژی ضعیف*، ضعیف‌تر از توپولوژی ضعیف روی X^* است.

اگر $\{\lambda_n\}_{n=1}^{\infty}$ دنباله‌ای در X باشد که در توپولوژی ضعیف* به λ همگرا باشد می‌نویسیم $\lambda_n \rightharpoonup \lambda$.

فصل ۲

خوش حالتی مسائل نابرابری شبه تغییراتی

پارامتریک و مسائل بهینه‌سازی

۱.۲ خوش حالتی مسائل نابرابری شبه تغییراتی پارامتریک

۱.۱.۲ مفاهیم اساسی

فرض کنیم X یک زیرمجموعه بسته غیرتهی از $Y = \mathbb{R}^m, \mathbb{R}^n$ و A یک زیرمجموعه غیرتهی، بسته

و محدب از Y باشد. همچنین $K : X \times Y \rightarrow \mathbb{R}^Y$ و $T : X \times Y \rightarrow \mathbb{R}^Y$ را نگاشت‌های

مجموعه مقدار در نظر می‌گیریم به طوری که

$$\text{dom } K := \{(x, u) \in X \times Y : K(x, u) \neq \emptyset\}.$$

مسئله نابرابری شبه تغییراتی^۱ با نگاشت‌های مجموعه مقدار، وابسته به یک پارامتر $x_0 \in X$ ،

یافتن $u_0 \in K(x_0, u_0) \cap A$ و $t_0 \in T(x_0, u_0)$ است به طوری که برای هر $v \in K(x_0, u_0)$

$$\langle t_0, u_0 - v \rangle \leq 0. \quad (\text{QVI}(x_0))$$

۲.۱.۲ خوش حالتی برای مسئله $\text{QVI}(x_0)$

تعریف ۲.۱.۱.۲. دنباله‌ی $\{u_n\}$ یک دنباله تقریبی^۲ برای $\text{QVI}(x_0)$ نامیده می‌شود اگر

(الف) یک دنباله‌ی $\{x_n\}$ در X وجود داشته باشد به طوری که x_n همگرا به x_0 باشد،

$$(ب) \quad u_n \in K(x_n, u_n) \cap A$$

(پ) یک دنباله از اعداد حقیقی مثبت $\{\epsilon_n\}$ همگرا به صفر و یک دنباله‌ی $t_n \in T(x_n, u_n)$

وجود داشته باشد به طوری که به ازای هر $v \in K(x_n, u_n)$

$$\langle t_n, u_n - v \rangle \leq \epsilon_n.$$

^۱Quasivariational inequality

^۲Approximating sequence

تعریف ۲.۰۱.۰۲. هرگاه دو شرط

(الف) جواب یکتای u_0 برای $QVI(x_0)$ وجود داشته باشد،

(ب) هر دنباله تقریبی برای $QVI(x_0)$ همگرا به u_0 باشد،

برقرار باشد، مسئله $QVI(x_0)$ خوش حالت نامیده می‌شود.

تعریف ۳.۰۱.۰۲. فرض کنیم $S(x_0)$ مجموعه جواب $QVI(x_0)$ را نشان دهد که عبارتست از

$$S(x_0) := \{u \in K(x_0, u) \cap A : \exists t \in T(x_0, u) \text{ s.t. } \langle t, u-v \rangle \leq 0 \quad \forall v \in K(x_0, u)\}.$$

برای هر عدد حقیقی $\delta, \epsilon \geq 0$ مجموعه جواب‌های تقریبی $QVI(x_0)$ عبارتست از

$$S(x_0, \delta, \epsilon) := \bigcup_{x \in B(x_0, \delta)} \{u \in K(x, u) \cap A : \exists t \in T(x, u) \\ \text{s.t. } \langle t, u-v \rangle \leq \epsilon \quad \forall v \in K(x, u)\},$$

که $B(x_0, \delta)$ گوی بسته به مرکز x_0 و شعاع δ است.

واضح است که به ازای هر $\delta, \epsilon \geq 0$ ، $S(x_0, 0, 0) = S(x_0)$ و $S(x_0) \subseteq S(x_0, \delta, \epsilon)$.

تعریف ۴.۰۱.۰۲. قطر مجموعه غیرتهی A در Y به صورت $\text{diam } A := \sup_{a, b \in A} \|a-b\|$ تعریف

می‌شود.

قضیه ۱.۰۱.۰۲. اگر شرایط زیر برقرار باشد

۱. K بسته و نیم‌پیوسته پایینی روی $Y \times \{x_0\}$ باشد،

۲. T نیم‌پیوسته بالایی با مقادیر فشرده روی $Y \times \{x_0\}$ باشد،

آنگاه $QVI(x_0)$ خوش حالت است اگر و تنها اگر برای هر $\delta, \epsilon > 0$ ، $S(x_0, \delta, \epsilon) \neq \emptyset$ و

$$\text{diam } S(x_0, \delta, \epsilon) \rightarrow 0, \quad (\delta, \epsilon) \rightarrow (0, 0). \quad (1.2)$$

اثبات. اگر مسئله $QVI(x_0)$ خوش حالت باشد، جواب منحصر بفرد $u_0 \in S(x_0)$ وجود دارد.

برای هر $\delta, \epsilon > 0$ چون $S(x_0) \subseteq S(x_0, \delta, \epsilon)$ لذا $S(x_0, \delta, \epsilon) \neq \emptyset$.

اثبات را با برهان خلف ادامه می‌دهیم یعنی

$$\text{diam } S(x_0, \delta, \epsilon) \not\rightarrow 0, \quad (\delta, \epsilon) \rightarrow 0$$

پس $r > 0$ ، یک عدد صحیح مثبت m ، $\delta_n > 0$ و $\epsilon_n > 0$ وجود دارند به طوری که

$$(\delta_n, \epsilon_n) \rightarrow (0, 0), \quad u_n, u'_n \in S(x_0, \delta_n, \epsilon_n)$$

و

$$\|u_n - u'_n\| > r \quad \forall n \geq m \quad (2.2)$$

چون $u_n, u'_n \in S(x_0, \delta_n, \epsilon_n)$ ، دنباله‌های $x_n, x'_n \in B(x_0, \delta_n)$ ، $t_n \in T(x_n, u_n)$ و

$t'_n \in T(x'_n, u'_n)$ وجود دارند به طوری که

$$\langle t_n, u_n - v \rangle \leq \epsilon_n \quad \forall v \in K(x_n, u_n)$$

و

$$\langle t'_n, u'_n - v \rangle \leq \epsilon_n \quad \forall v \in K(x'_n, u'_n)$$

هنگامی که δ_n همگرا به صفر است، دنباله‌های $\{x'_n\}, \{x_n\}$ همگرا به x_0 اند و هر دو دنباله‌ی $\{u'_n\}, \{u_n\}$ دنباله‌های تقریبی برای $\text{QVI}(x_0)$ هستند.

به دلیل خوش حالتی $\text{QVI}(x_0)$ هر دو دنباله فوق همگرا به u_0 اند که با (۲.۲) تناقض دارد.

بر عکس، فرض می‌کنیم $\{u_n\}$ یک دنباله تقریبی برای مسئله $\text{QVI}(x_0)$ باشد، پس دنباله‌های

$$x_n \rightarrow x_0, u_n \in K(x_n, u_n) \cap A, \epsilon_n \rightarrow 0$$

و $t_n \in T(x_n, u_n)$ وجود دارند به قسمی که

$$\langle t_n, u_n - v \rangle \leq \epsilon_n \quad \forall v \in K(x_n, u_n) \quad (۳.۲)$$

اگر $\delta_n = \|x_n - x_0\|$ را انتخاب کنیم، لذا δ_n به صفر میل می‌کند و $u_n \in S(x_0, \delta_n, \epsilon_n)$.

از آنجا که

$$\text{diam } S(x_n, \delta_n, \epsilon_n) \rightarrow 0, \quad (\delta_n, \epsilon_n) \rightarrow 0$$

نتیجه می‌گیریم $\{u_n\}$ دنباله کشی همگرا به $u_0 \in Y$ است. چون مجموعه A بسته و K نگاهت

بسته روی $Y \times \{x_0\}$ است پس $u_0 \in K(x_0, u_0) \cap A$.

اگر $\nu \in K(x_0, u_0)$ چون K نیم‌پیوسته پایینی در (x_0, u_0) است و دنباله $\{(x_n, u_n)\}$ همگرا به

(x_0, u_0) است لذا دنباله $\{v_n\}$ وجود دارد به طوری که $v_n \in K(x_n, u_n)$ و v_n همگرا به v است.

حال با توجه به (۲.۳) برای هر $v \in K(x_0, u_0)$ داریم

$$\langle t_n, u_n - v \rangle = \langle t_n, u_n - v_n \rangle + \langle t_n, v_n - v \rangle \leq \epsilon_n + \langle t_n, v_n - v \rangle \quad (۴.۲)$$

برای $\eta > 0$ فرض می‌کنیم $N = \{t : \exists t' \in T(x_0, u_0) : \|t - t'\| < \eta\}$ یک همسایگی

از $T(x_0, u_0)$ باشد. چون نگاشت T در (x_0, u_0) نیم‌پیوسته بالایی است، یک همسایگی M از

(x_0, u_0) وجود دارد به طوری که $T(M) \subseteq N$.

واضح است برای n های به اندازه کافی بزرگ، $(x_n, u_n) \in M$ است و بنابراین دنباله $\{t_n\}$ وجود

دارد که برای n های به اندازه کافی بزرگ $t_n \in T(x_n, u_n)$ در نتیجه دنباله $\{t'_n\}$ وجود دارد

به قسمی که $t'_n \in T(x_0, u_0)$ و برای n های به اندازه کافی بزرگ داریم

$$\|t_n - t'_n\| < \eta \quad (۵.۲)$$

حال چون نگاشت T در (x_0, u_0) مقدار فشرده است، یک زیر دنباله $\{t'_{n_k}\}$ از دنباله $\{t'_n\}$ وجود

دارد به طوری که t'_{n_k} همگرا به t_0 است و $t_0 \in T(x_0, u_0)$. پس زیر دنباله $\{t_{n_k}\}$ از دنباله $\{t_n\}$

وجود دارد که با استفاده از (۵.۲.۲) برای n های به اندازه کافی بزرگ نتیجه می‌گیریم

$$\|t_{n_k} - t_0\| \leq \|t_{n_k} - t'_{n_k}\| + \|t'_{n_k} - t_0\| < \eta + \|t'_{n_k} - t_0\|$$

طبق رابطه فوق برای $\eta > 0$ داریم t_{n_k} همگرا به t_0 است.

با داشتن حد زیردنباله در (۴.۲.۲) بدست می‌آوریم

$$\langle t_0, u_0 - v \rangle \leq 0 \quad \forall v \in K(x_0, u_0)$$

یکتایی $u_0 \in S(x_0)$ از شرط (۱.۲) نتیجه می‌شود. \square

نتیجه ۵.۱.۲. اگر شرایط ۱ و ۲ قضیه فوق برقرار باشد، آن‌گاه $QVI(x_0)$ خوش حالت است اگر

و تنها اگر

$$S(x_0) \neq \emptyset$$

و

$$\text{diam } S(x_0, \delta, \epsilon) \rightarrow 0 \quad (\delta, \epsilon) \rightarrow (0, 0).$$

مثال ۶.۱.۲. فرض کنید $X = [-1, 1]$ و $Y = A = \mathbb{R}$.

نگاشت‌های مجموعه مقدار $T : X \times Y \rightarrow \mathcal{P}^Y$, $K : X \times Y \rightarrow \mathcal{P}^Y$ را به صورت زیر

تعریف می‌کنیم

$$K(x, u) = \begin{cases} \{0\} & u = 0 \\ [0, |x|] & u \neq 0 \end{cases}, \quad T(x, u) = \begin{cases} \{-\frac{1}{2}\} & u < 0 \\ [-1, 1] & u = 0 \\ \{\frac{1}{2}\} & u > 0 \end{cases}$$

برای $x_0 = 0$ نگاشت T نیم‌پیوسته بالایی با مقادیر فشرده در $\{x_0\} \times Y$ و نگاشت K نیم‌پیوسته

پایینی و بسته روی $\{o\} \times Y$ است. مشاهده می‌شود که $S(x_o) = \{o\}$ و

$$S(x_o, \delta, \epsilon) = \bigcup_{x \in [-\delta, \delta]} \{u \in [o, |x|] : \langle \frac{1}{\nu}, u - v \rangle \leq \epsilon, \quad \forall v \in [o, |x|]\}$$

اگر $\delta \leq 2\epsilon$ ، واضح است که برای هر $x \in [-\delta, \delta]$

$$\{u \in [o, |x|] : u - v \leq 2\epsilon, \forall v \in [o, |x|]\} = [o, |x|]$$

و بنابراین

$$\bigcup_{x \in [-\delta, \delta]} \{u \in [o, |x|] : \langle \frac{1}{\nu}, u - v \rangle \leq \epsilon, \quad \forall v \in [o, |x|]\} = [o, \delta]$$

اگر $\delta > 2\epsilon$ ، آن‌گاه برای هر $x \in [-\delta, \delta]$

$$\{u \in [o, |x|] : u - v \leq 2\epsilon, \quad \forall v \in [o, |x|]\} = \begin{cases} [o, |x|] & |x| \leq 2\epsilon \\ [o, 2\epsilon] & |x| > 2\epsilon \end{cases}$$

و بنابراین

$$\bigcup_{x \in [-\delta, \delta]} \{u \in [o, |x|] : \langle \frac{1}{\nu}, u - v \rangle \leq \epsilon, \quad \forall v \in [o, |x|]\} = [o, 2\epsilon]$$

در نتیجه

$$\text{diam } S(x_o, \delta, \epsilon) = \min\{\delta, 2\epsilon\} \longrightarrow o, \quad (\delta, \epsilon) \longrightarrow (o, o)$$

بنابراین طبق قضیه ۱.۲ $QVI(x_o)$ خوش حالت است.

قضیه ۲.۱.۲. اگر شرطهای ۱ و ۲ قضیه ۱.۱.۲ برقرار باشد و A یک مجموعه فشرده در Y باشد. آن‌گاه $QVI(x_0)$ خوش حالت است اگر و تنها اگر جواب یکتا داشته باشد.

اثبات. یک طرف اثبات واضح است.

اثبات عکس، فرض کنید \bar{u} ، جواب یکتای $QVI(x_0)$ باشد یعنی $S(x_0) = \{\bar{u}\}$.

هرگاه $\{u_n\}$ دنباله تقریبی برای $QVI(x_0)$ باشد چون A یک مجموعه فشرده است، دنباله $\{u_n\}$ یک زیردنباله $\{u_{n_k}\}$ دارد که همگرا به یک نقطه $u_0 \in A$ است. از این که K یک نگاشت بسته روی $Y \times \{x_0\}$ است نتیجه می‌گیریم $u_0 \in K(x_0, u_0)$ است.

با توجه به روند اثبات در قضیه (۱.۱.۲) می‌توان نشان داد $u_0 \in S(x_0)$ به این ترتیب u_0 بر \bar{u} منطبق می‌شود.

از یکتایی جواب نتیجه می‌گیریم هر زیردنباله، همگرا به حد یکتای \bar{u} است و بنابراین کل دنباله $\{u_n\}$ همگرا به \bar{u} می‌شود. و این خوش‌حالتی $QVI(x_0)$ را نشان می‌دهد. \square

مثال ۲.۱.۲. فرض کنید $X = Y = \mathbb{R}$ و $A = [0, 1]$.

نگاشت‌های مجموعه مقدار $\mathcal{Y}^Y : X \times Y \rightarrow \mathcal{Y}^Y$ ، $T : X \times Y \rightarrow \mathcal{Y}^Y$ را به صورت زیر

تعریف می‌کنیم

$$K(x, u) = \begin{cases} [0, 1] & u < 0 \\ [\sqrt{u}, 1] & 0 \leq u < 1 \\ [\frac{1}{u}, 1] & u \geq 1 \end{cases}, \quad T(x, u) = \begin{cases} [-1+x, 1+x] & u = 1 \\ \{x^2 - 1\} & u \neq 1 \end{cases}$$

برای $x_0 = 0$ نگاشت T نیم‌پیوسته بالایی با مقادیر فشرده روی $\{x_0\} \times Y$ و K نیم‌پیوسته پایینی و بسته روی $\{x_0\} \times Y$ است. واضح است که $S(x_0) = \{1\}$ بنابراین جواب یکتاست. مجموعه A نیز فشرده است، در نتیجه $QVI(x_0)$ خوش حالت است.

۳.۱.۲ خوش حالتی به مفهوم تعمیم یافته برای مسئله $QVI(x_0)$

تعریف ۸.۱.۲. هرگاه دو شرط زیر برقرار باشد

الف) مجموعه جواب $S(x_0)$ از $QVI(x_0)$ غیرتهی باشد،

ب) هر دنباله تقریبی دارای یک زیردنباله همگرا به یک نقطه از $S(x_0)$ باشد،

مسئله $QVI(x_0)$ به مفهوم تعمیم یافته خوش حالت نامیده می‌شود.

تذکره ۹.۱.۲. خوش حالتی به مفهوم تعمیم یافته ایجاب می‌کند که مجموعه جواب $S(x_0)$ از

$QVI(x_0)$ یک مجموعه فشرده‌ی غیرتهی باشد.

زیرا به روشنی مشاهده می‌شود که هر دنباله $\{w_n\}$ در $S(x_0)$ یک دنباله تقریبی با $x_n = x_0$